

tid og dermed bidrog til at forringe deres økonomi. Vi har en deltidspolitik her på virksomheden, og den kan kun bruges af funktionærerne. Men da vi i produktionen også har medarbejdere, der ønsker at arbejde færre timer, det er typisk ældre medarbejdere, hilser vi regeringens forslag velkommen, men der kan aldrig blive tale om at tvinge nogen ned på et lavere timetal.«

Altså en af Danmarks meget store virksomheder, Coloplast, har altså ikke for funktionærerne, hvor man kan aftale deltid, men for de øvrige medarbejdere, en begrænsning. Den har oven i købet det, at ældre medarbejdere ønsker at gå på nedsat tid. Så tror jeg, vi er kommet ud over den diskussion, om der findes nogle problemer. Det har Kvindernes Fagblad, februarnummeret, jo dokumenteret.

Jeg er enig i, at det, vi gør her, er et beskedent skridt, men det ligger altså inden for det, vi magter at tage os af.

Så bliver der diskuteret frem og tilbage, om der er begrænsninger. Det har jeg så lige dokumenteret at der er.

På DAL-området har 6 pct. ikke adgang til deltid. Næsten 60 pct. har delvis adgang til deltid. Det består i, at ansatte medarbejdere f.eks. ikke kan få deltidsbeskæftigelse, det er kun nyansatte medarbejdere, der kan få deltid.

Så har vi jo SiD-rapporten om arbejdstiden fra september år 2000, hvor 50 pct. oplyser, at deres overenskomst ikke giver mulighed for deltid. Det vil sige, at der altså er mange, som har et behov for det og et ønske om det.

Jeg vil godt lige til hr. Søren Søndergaard, som sagde, at denne her rapport ikke handlede om deltid, gøre et lille citat. På side 42, i øverste afsnit:

»Overenskomsten opleves af omtrent halvdele som en hindring, hvilket formentlig afspejler, at ikke alle overenskomster, som medlemmerne er omfattet af, indeholder bestemmelser om deltidarbejde.«

Altså omhandler denne her rapport også deltidarbejde, for den omhandler nemlig ønsker fra medarbejdere om at komme på nedsat tid uden lønkomensation.

Så er der flere steder spurgt, hvilke moderne organisationer der ønsker at forhindre medarbejdere i at komme på deltid, og at jeg og andre kunne komme på den tanke er noget nær det tabeligste, man har hørt.

Der vil jeg da så godt bare citere formanden for Danmarks største forbund, nemlig Poul Erik

Skov Christensen fra SiD, og det er i Politiken den 19. marts 2001:

»Vi foretrækker helt klart at begrænse antallet af deltidsansatte og fastholde fuldtid som normen. Derfor står det ikke øverst på vores dagsorden at sikre medlemmerne øget adgang til deltid.«

Det er jo en rimelig klar melding. Længere nede i interviewet siger han: »Det er selvfølgelig ærgerligt for den femtedel af vores medlemmer, der gerne ville arbejde mindre, men vi må nok erkende, at vi ikke kan tilfredsstille deres behov.«

Så de mennesker, der måtte ønske deltid, har jo altså ikke nogen stor ven i det forbund i den her sag, og det understreger jo behovet for, at vi giver det enkelte menneske en mulighed for at tilrettelægge sit eget liv, som man vil.

Så vil Socialdemokraterne, det er jo så blevet citeret, hjælpe alle, der måtte ønske deltid. Det skal ikke skorte på nogen velvilje i den forbindelse, men det er sådan lidt tyndt, hvad det egentlig består i.

Kl. 18.15

Hr. Jan Petersen efterlyser lovhindringer for det. Det troede jeg nu at Socialdemokraterne, siden de har taget forslaget frem, havde undersøgt selv i de 8-9 år, de har siddet i regering. Der havde det jo været passende at tage fat på den opgave. Jeg er blevet fortalt, at der i overenskomsten for yngre læger, når de er ude i praktik, før de er færdige, findes en begrænsning i adgangen til deltidsbeskæftigelse, så her er der en idé til Socialdemokratiet. Men det er ikke meget, der ligger i det program.

Man kan så sige, og jeg tror også, at Socialdemokraterne efterhånden er trætte af at høre det, at det, der kendetegner den nuværende regering, er, at det, vi lover før valget, gennemfører vi efter valget. Der savner vi jo altså, at Socialdemokraterne har samme initiativkraft og prøver at leve op til deres forslag om deltidsbeskæftigelse.

Jeg vil gerne understrege igen, at det her forslag giver den enkelte medarbejder en ret til at aftale deltid med sin arbejdsgiver. Arbejdsgiveren kan ikke tvinge medarbejderen på deltid, medarbejderen kan ikke kræve deltid. Sådan er det, det er det, vi kan gøre.

Jeg magter desværre ikke at skaffe alle den arbejdstid, som de gerne vil have, men lige præcis på det her punkt har vi en mulighed for at løse et problem, ikke for nogen stor gruppe i det danske samfund, men for en lille gruppe, som har